.liiij.

cessationē ab actu. similiter etiā est ex pte habi-
tuū intellcūaliū sm q homo ē pmptus ad recte
iudicādū de imaginatis. cū g homo cessat ab vsu
intellcūalis habitus, insurgūt imaginacōnes ex
tranee et qnq ad ɔtrariū ducētes. ita q nisi p fre
quentē vsū intellcūalis habitus quodāmō suc-
cidātur vel ɔpmātur redditur homo minus ap-
tus ad recte iudicādū et qnq totaliter disponi-
tur ad cōtrariū. et sic p cessationē ab actu dimi-
nuitur vel etiā corrūpitur intellcūalis habitus.
¶ Ad. j. g dō. q ita etiā calor p cessacōnē a cale
faciēdo corrūpetur si p h increscēt frigidū qd est
calidi corruptiuuz. ¶ Ad. ij. dōm. q cessatio ab
actu ē mouēs ad corruptionē vel diminucōnem
sic remouēs phibēs ut dcm est. ¶ Ad. iij. dōm.
q ps intellectiua aie sm se ē sup tpus. h ps sen-
sitiua subiacet tpi. et ideo p tpis cursū trāsmuta-
tur quantū ad passiones appetitiue ptis et etiā
quātū ad vires apphensiuas. vnde phs dicit in
.iiij. phi. q tpus est causa obliuionis.

Deinde ɔsiderādū ē de distinctiōe ha- Ro.
bituū ¶ Et circa h querūtur quatuor
¶ Primo vtrū multi habitus possint
esse in vna potētia. ¶ Scdo vtrū hitus
distinguātur sm obiecta. ¶ Tercio vtrū habi
tus distinguātur sm bonū et malū. ¶ Quarto
vtrū vnus hitus ex multis habitibz ɔstituatur

Ad. j. sic pcedit. vid q nō possint esse multi
habitus in vna potētia. eorū eni que sm idē
distinguūtur multiplicato vno multiplicatur et
aliud. h sm idē habitus et potētie distinguūtur
scz sm actus et obiecta. silr g multiplicātur. nō
g pnt esse multi habitus in vna potētia. ¶ P. po
tētia ē quedā vtus simplr. h in vno sbiecto sim-
plici nō pt esse diuersitas acc̄ntiū. q sbiectū ē cau
sa accntis. ab vno aūt simplici nō vid pcedē m
si vnū. g in vna potentia nō pnt esse multi hitus.
¶ P. sic corpus formatr p figurā. ita potētia for-
matur p hitū. h vnū corpus nō pt simul forma-
ri diuersis figuris. g neq vna potētia pt simul for
mari diuersis hitibz. nō g plures hitus pnt simul
esse in vna potētia ¶ Sz ɔtra ē. q intellcūs ē vna
potētia in qua tn̄ sūt diuersaz sciētiaz hitus. Re
spōsio. dōm. q sic sup dcm ē. hitus sūt disposicō-
nes quedā alicuius in potentia existētis ad ali-
quid siue ad naturā siue ad opacōnē vel finē na
ture. et de illis quidē hitibz qui sūt disposicōnes
ad naturā. manifestū ē q pnt plures esse in vno
sbiecto. eo q vnius subiecti pnt diuersimode ptes
accipi sm quaz disposicōnē habitus dnr. sicut si
accipiātur humani corpis ptes hūmores put
disponūtur sm naturā hūanā ē hitus vel dispo-
sitio sanitatis. si vero accipiātur ptes simul ut
nerui et ossa et carnes eaz dispositio in ordine ad
naturā ē fortitudo aut macies. si vero accipiātur
mēbra ut manus et pes et hmōi. eaz dispōtio na
ture ɔueniēs est pulcritudo. et sic sūt plures ha
bitus vel disposicōnes in eodē. si vero loqmur de
hitibz qui sūt dispositiones ad opa que pprie p
tinēt ad potētias. sic etiā ɔtingit vnius potētie es
se habitus plures. cuius rō ē q subiectū habi-
tus est potētia passiua ut sup dcm ē. potentia eni
actiua tm̄ nō ē alicuius habitus subiectū ut ex
sup dc̄is ptz. potētia aūt passiua ɔpatur ad actū
determiatū vnius spēi sic materia ad formam. eo
q sic materia determiatur ad vnā formaz p vnū
agens. ita etiā potētia passiua a rōne vnius ob-
iecti detmiatur ad vnū actū sm spēm. vnde sic
plura obiecta pnt mouere vnā potētiā passiuam
ita vna potētia passiua pt esse subiectū diuersoz
actuū vel pfectōnū sm spēm. habitus aūt sūt q
dam qualitates aut forme inherētes potētie qui
bus inclinatur potētia ad detminatos actus sm
spēm. vnde ad vnā potētiā pnt plures habitus
ptinere sic et plures actus spē drntes. ¶ Ad. j. g
dōm. q sic in rebz nālibz diuersitas spēz ē sm for
mā. diuersitas aūt generū ē sm materiam ut dr in
.v. meth. ea eni sūt diuersa gn̄e quoz ē materia di
uersa. ita etiaz diuersitas obiectoz sm genus facit
distinctionem potētiaz. vnde philosophus di-
cis in. vj. eth. q ad ea q sūt gn̄e altera sūt etiam
aie particule alie. diuersitas vero obiectoz sm spēz
facit diuersitatē actuum sm spēm. et p ɔsequens
hituū. quecūq aūt sūt diuersa gn̄e sunt etiā diuersa
spē et diuersi habitus. nō aūt oportz q diuersi hitus
sint diuersaz potētiaz. h pnt esse plures vnius. et
sic sūt gn̄a generū et spēs spēz. ita etiā ɔtigit esse
diuersas spēs hituū et potētiaz. ¶ Ad. ij. dōm. q
potētia et si sit simplex sm essentiā. ē tn̄ multiplex
ɔtute sm q ad multos actus spē drntes se ex
tendit. et ideo nl phibet in vna potētia esse mul
tos habitus spē drntes. ¶ Ad. iij. dōm. q cor-
pus formatur p figurā sic p ppriā termiacōnez.
habitus aūt nō ē detmiatio potētie h ē dispositio
ad actū sic ad vltimū terminū. et ideo non pnt
esse vnius potentie simul plures actus nisi forte
sm q vnus cōphenditur sub alio. sic nec vnius
corpis plures figure nisi sm q vna ē in alia sic
trigonū in tetragono. non eni pt simul intellcūs
multa actu intelligere. pt tn̄ simul habitu mul-
ta scire.

Ad. ij. sic pceditur. vid q habi-
tus nō distinguātur sm obiecta. cōtraria
eni sūt spē drntia. h idē habitus sciētie ē ɔtrario-
rū. sic medicina sani et egri. nō ergo sm obiecta
spē drntia hitus distiguūtur. ¶ P. diuerse sciētie
sūt diuersi hitus. h idē scibile ptinet ad diuersas
sciētias. sic terrā esse rotūdā demōstrat et nālis et
astrologus ut dr in. ij. phi. g habitus nō distin
guūtur sm obiecta ¶ P. eiusdē actus ē idē ob
iectū. h idē actus pt ptinē ad diuersos hitus ɔtu
tū si ad diuersos fines referatur. sic dare pecuniā
alicui si fit pter deū ptinet ad caritatē. si vero fit
pter debitū soluēdū ptinet ad iusticiā. non g ē
diuersitas hituū sm diuersitatē obiectoz. ¶ Sz cō-
tra. actus drnt spē sm diuersitatē obiectoz ut su-
pradcm ē. h habitus sūt disposicōnes quedā ad
actus. g etiā hitus distinguūtur sm diuersa ob-
iecta. Rnsio. dōm. q habitus et est forma q-
dam et ē hitus. pt g distinctio habituū sm spe-
ciem attēdi aut sm ɔuem modū quo forme spē
distinguūtur. aut sm ppriū modū distinctōis
habituū. Distinguūtur siquidē forme ad inuicē